

M.A. Raven

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Datum: 11 januari 2010

Betreft: Nieuwe Europese regelgeving I&R paardachtigen

Uw referentie: AKVL09/2669

Geachte mevrouw Verburg,

Dank u wel voor uw antwoord van 13 november jongstleden.

In uw brief stelt u dat de Europese verordening de volgende voorwaarden stelt aan een alternatief voor de transponderverplichting. Ik citeer: *“De lidstaat moet de garantie geven dat door middel van de alternatieve identificatiemethode de identiteit van het paard altijd kan worden vastgesteld en dat hiermee kan worden voorkomen dat voor hetzelfde paard meermaals een identificatiedocument wordt afgegeven.”*

U bent van mening dat dat zonder chip en zonder uiterlijk herkenningssmerk niet mogelijk is.

Hier worden de feiten verdraaid. In de Europese verordening staat in overweging 14:

*“Paardachtigen moeten worden voorzien van een transponder, ofschoon alternatieve methoden ter controle van de identificatie van het dier ook mogelijk moeten zijn, mits die alternatieve methoden **gelijkwaardige garanties** bieden ter voorkoming van het meervoudig verstrekken van identificatiedocumenten.”*

Het principe van de gelijkwaardige garantie wordt in artikel 14 herhaald.

Er staat dus niet dat alléén alternatieve identificatie waterdicht moet zijn en dat dit met identificatie d.m.v. een transponder niet hoeft.

De methode met een transponder zonder uiterlijk merkteken is namelijk net zo niet waterdicht als DNA registratie zonder uiterlijk merkteken!! Een transponder is net zo onzichtbaar aan de buitenkant als DNA.

Zo gauw een Nederlands paard in het buitenland komt is fraude met de identiteit een fluitje van een cent, ook als hij een transponder heeft. ***Alleen als ook aan de buitenkant van een paard te zien is uit welk land hij komt of in welk stamboek hij geregistreerd staat, is te voorkomen dat er een ander identiteitsbewijs bij komt.***

In het verleden heeft dhr. Joop Atsma ook al aangegeven dat sinds de Nederlandse paarden niet meer gebrandmerkt worden, het vaker voorkomt dat er een ander (buitenlands) identificatiedocument bij kwam (zie bijlage).

In België is bij *de 7 dialoogdagen over de paardenhouderij* in februari van dit jaar, aangegeven dat Nederland en België verschillende transponders en readers gebruiken en elkaars transponders niet kunnen traceren. Hier wordt daadwerkelijk fraude mee gepleegd, aangezien ook niet aan de paarden te zien is uit welk land zij komen. Nederland en België zijn de enige twee Europese landen die hun paarden niet van een uiterlijk merkteken (brandmerk) voorzien. (zie bijlagen)

Peter Bulthuis heeft in Amerika een “Duits” internationaal springpaard gekocht, met Duits afstammingsbewijs en wonderlijk genoeg een Nederlandse chip! Het bleek een nederlands gefokt paard te zijn. (bron: interview in “het Sportpaard” nr. 43, zie bijlage).

Ik heb de identificatie van paarden door alleen het plaatsen van een transponder altijd een onbetrouwbare methode gevonden, met een risico voor de gezondheid van het paard, maar omdat ik niet de illusie heb dat ik iets aan de Europese besluitvorming kan doen en omdat alternatieve identificatie mogelijk was heb ik dat laatste dus gebruikt.

Ik heb argumenten gegeven (waar ik nog steeds achter sta) waarom, volgens de Europese Verordening, een uiterlijk kenmerk niet noodzakelijk is, omdat dan alternatieve identificatie in Nederland mogelijk zou blijven. Als u op ongegronde redenen echter vasthoudt aan dat uiterlijk kenmerk, dan heb ik daar geen moeite mee, maar dan ook voor de paarden met een transponder!

Ook ik ben geen voorstander van een brandmerk, maar het vriesmerken is uitgebreid onderzocht. In het onderzoek op de Waiboerhoeve in 1988 staat in de samenvatting: “Bij het vriesbranden worden geen reacties waargenomen die duiden op pijn” (zie bijlage). Naar mijn mening zouden **alle** Nederlandse paarden een vriesmerk moeten krijgen, zodat overal ter wereld duidelijk is dat ze uit Nederland komen. Samen met DNA of irisscan zou dat kans op fraude aanzienlijk verminderen, zo niet tot nul reduceren. En dat is toch waar de hele Europese Verordening om draait, nietwaar?

Als dierenbescherming en SRP problemen hebben met het vriesbranden, dan vraag ik mij af op welke argumenten dat gestoeld is. Te meer omdat de pijnlijkheid van het chippen nooit wetenschappelijk is onderzocht en wij vanuit de praktijk horen dat paarden dit als uiterst pijnlijk kunnen ervaren en hun levenlang hinder/pijn van kunnen ondervinden. Over pijnlijkheid gesproken, tatoeëren in oren, tong of onderlip is een uiterst pijnlijke ingreep, maar in de nieuwe I&R regelgeving voor schapen is het tatoeëren van oren wél toegestaan, terwijl schapen met een geïmplanteerde transponder niet geëxporteerd mogen worden. In alle redelijkheid, dit is toch niet uit te leggen aan diereigenaren?

Er is vanaf de invoering van de transponder jarenlang gediscussieerd over het chippen en de alternatieven, door leden van de groep Nijhof, vertegenwoordigers uit België, leden van het Europees Parlement, en diverse regeringsvertegenwoordigers van verschillende Nederlandse kabinetten. Het is niet mijn bedoeling deze discussie over te doen maar feit is wel dat de uitkomst was dat er duidelijk behoefte was aan een alternatieve manier van identificatie. Dit werd erkend door het vorige kabinet en de Tweede Kamer.

In die geest is er een ontwerpverordening opgesteld door het PVV, die op 11 februari van dit jaar is voorgelegd in de openbare bestuursvergadering van het PVV. Hierin wordt DNA registratie met vriesbrandmerk als mogelijkheid gegeven.

In de notulen staat hierover:

Advies:

‘Het concept van de ontwerp-verordening is besproken met vertegenwoordigers van de paardenpaspoortuitgevende instanties. Zij stemmen in met de ontwerp-verordening. De opzet en de bestuurlijke keuzes zijn besproken met de werkgroep monitoring van de Sectorraad Paarden; de werkgroep adviseert namens de Sectorraad Paarden positief over de voorgenomen aanpak.’ (Waar maakt u uit op dat de SRP bezwaren heeft geuit zoals u in uw brief schrijft?) Tevens wordt aangegeven dat de ontwerp-verordening wordt voorgehangen in het Mededelingenblad Bedrijfsorganisatie.

In de openbare bestuursvergadering van 8 april 2009 wordt de definitieve verordening I&R paardachtigen voorgelegd. In de notulen staat:

‘In de vergadering van 11 februari 2009 is door uw bestuur de verordening in ontwerp vastgesteld. De vastgestelde ontwerp-verordening is voorgehangen in het Mededelingenblad van 6 maart 2009, nr. 19. Daarop zijn geen reacties ontvangen.’

Niemand heeft dus geprotesteerd tegen DNA registratie met koudbrandmerk, ook de Dierenbescherming niet. Toch is deze mogelijkheid verdwenen uit de definitieve verordening. In de notulen staat, bij toelichting:

‘In eerdere instantie was de mogelijkheid van een alternatieve identificatiemethode voor de transponder voorzien. Vanwege het ontbreken van een geschikte alternatieve methode die voldeed aan de EU-eisen en de gebleken zeer beperkte behoefte aan een alternatieve methode, heeft de Minister van LNV evenwel besloten dat Nederland daarvan geen gebruik maakt.’

Het lijkt er hier toch wel erg op dat de beslissing op uw conto komt!
(betreffende notulen van 11 februari en 8 april bijgevoegd)

U stelt dat er maar weinig mensen gebruik gemaakt hebben van DNA registratie. Dit zijn gemiddeld zo'n 200 gevallen per jaar. Afgezet tegen de onbekendheid van deze methode is dit nog een respectabel aantal. Ik kom voor mijn werk dagelijks op meerdere paardenbedrijven per dag en negen van de tien mensen weten niet dat DNA registratie was toegestaan als identificatiemethode. LNV, PVV en paspoortuitgevende instanties hebben dan ook weinig tot geen ruchtbaarheid gegeven aan deze mogelijkheid.

In alle publicaties en brieven van LNV en PVV wordt gesteld dat de dierenbescherming en de SRP bezwaren tegen een koudbrandmerk hebben geuit, maar in de notulen van de PVV wordt dit, zeker in het geval van de SRP, tegengesproken.

Nergens wordt uitgeweid over de aard van de bezwaren en hoe zwaar de strijd is geweest die u heeft gevoerd. Is er überhaupt strijd gevoerd, of laat u zich door de dierenbescherming simpelweg de wet voorschrijven?

U stelt dat er contact is geweest met leden van de Groep Nijhof “om in overleg te zoeken naar een oplossing”. Navraag bij de Groep Nijhof leert dat zij eind vorig jaar met het PVV om tafel hebben gezeten. Daaruit kwam duidelijk naar voren dat het vriesbranden de enige mogelijkheid was en dit werd door zowel de Groep Nijhof als het PVV als uitstekende oplossing gezien.

Bovenstaande argumenten overziende ben ik nog steeds van mening dat, zoals in de Europese regelgeving expliciet wordt aangegeven, alternatieve identificatie mogelijk moet blijven in Nederland.

Naar mijn mening is DNA registratie met koudbrandmerk door wisseling van de wacht op het laatste moment van tafel geveegd.

Uiteindelijk is identificatie d.m.v. DNA of irisscan betrouwbaarder dan d.m.v. transponders. Niet voor niets wordt van elk KWPN veulen DNA bewaard, wordt op keuringen steekproefsgewijs DNA afgenomen ter controle van de afstamming, geeft het KWPN in 2005 aan stermerries te willen controleren op afstamming d.m.v. DNA controle en werd door een routinematige DNA controle ontdekt dat de kampioen van de hengstenkeuring 2009 in Trakehnen een verkeerde vader had en kon de juiste vader gevonden worden (bijlage

bijgevoegd). En niet voor niets gaat de Internationale Jockeyclub, als eerste stamboek ter wereld, haar ingeschreven volbloeden identificeren met de irisscan. (bijlage bijgevoegd).

In overweging 3 van de Europese verordening staat in de laatste zin: *“Vanwege dit tweeledige systeem, met enerzijds de als fok- en gebruiksdier gehouden paardachtigen, en anderzijds de geregistreerde paardachtigen, is het daarnaast nog mogelijk dat voor een en hetzelfde dier meer dan één identificatiedocument wordt verstrekt, wat uitsluitend tegengegaan kan worden door ten tijde van de eerste identificatie op het dier een onuitwisbaar, maar niet noodzakelijkerwijs zichtbaar, merkteken aan te brengen.* Transponder en DNA en irisscan zijn in die zin gelijkwaardig, zij het dat ze verschillend uitgelezen worden en dat DNA en de iris niet stuk gaan. U bent natuurlijk bekend met het IDEA project, waarin gebleken is dat 20% (!!) van de transponders aan de slachtlijn niet terug te vinden was.

Als er bij gechipte paarden geen uiterlijk kenmerk hoeft te worden aangebracht is er geen enkele reden dit voor alternatief geïdentificeerde paarden wel te verlangen en komt dit in mijn ogen neer op discriminatie zonder gegronde reden.

Als er om onduidelijke, niet uit te leggen redenen toch wordt vastgehouden aan een uiterlijk kenmerk is een vriesmerk het enige diervriendelijk beschikbare middel en is er geen enkele reden dit niet toe te staan. Sterker nog, het zou ook bij gechipte paarden verplicht moeten worden.

Met vriendelijke groet,

Marian Raven

Bijlagen:

- publicatie dhr. Joop Atsma
- relevante pagina's uit verslag 7 dialoogdagen over de paardenhouderij
- kopie interview met Peter Bulthuis
- samenvatting onderzoek Waiboerhoeve 1988
- notulen openbare bestuursvergaderingen van 11 februari en 8 april 2009
- artikel “Bauernblatt” Pferd und Reiter
- 2 artikelen irisscan